

at Kvinderne næppe faa det halve for deres Arbejde af, hvad Mændene faa.

Gjør en Afstikker ind i et *Uhrmagerværksted*, og det vil blive klart, at en Kvinde med lidt mekanisk Talent ingen store Vanskeligheder vil have at overvinde ved at aftrække, rengjøre og reparere Uhre, og det er et saa net Arbejde, at selv den fineste Frue for den Sags Skyld kunde udføre det.

Til *Bogtrykkernes Ære* skal det siges, at de ikke alene have aabnet deres Værksteder for Kvinderne, men at de ogsaa som Regel give dem samme Løn som de mandlige Typografer.

Udover disse Fag er der en Mængde andre, der lige saa godt ligge for Kvinder som for Mænd. Her ligger der en vid Mark, som maa opdyrkes, inden Kvindespørgsmaalet finder en tilfredsstillende Løsning. At faa denne Arbejdsmark opdyrket vil volde megen Modstand, ikke mindst fra Kvindernes Side, og det vil kræve ihærdigt og flittigt Arbejde, især for de Kvinder, der maa bane Vej.

Det nytter ikke, at Kvinderne give sig til at fuske i Fagene, derved ville de kun skade Sagen. De, der melde sig paa Arbejdsmarken, maa skaffe sig en virkelig grundig og alsidig Uddannelse, de maa blive saa grundig hjemme baade i den praktiske og theoretiske Side af Faget, at de kunne tage Kampen op med deres mandlige Arbejdssfæller, ja ikke nok hermed, de maa om muligt overgaa dem. Hvor lang Tid en saadan Uddannelse vil tage, skal jeg her ikke udtale mig nærmere om, men naar fire til fem Aar anses for tilstrækkelige for Manden, der dog, som Forholdene nu ere, som Regel ikke faar nogen synderlig Undervisning i Læretiden udover den, et Par aabne Øjne give, oftest bliver henvist til en eller anden underordnet og sløvende Enkelthed af Faget og maa benytte omtrent en Trediepart af Tiden med alt Slags tilfældigt Sjov, Byærinder for Mester og Svende, Haandlangertieneste o. s. v., da skulde man synes, at der maatte naas et mindst lige saa godt Udbytte paa en langt kortere Tid, hvis Lærlingene fra den første Dag, de indtraadte i Læreværkstedet, fik en planmæssig og grundig Undervisning.

At sende unge Kvinder ind i Værkstederne, som de nu ere, for at faa dem uddannede til Haandværkere, vilde være Galmandsfærd, de vilde som Regel blive moralsk ødelagte og næppe faa lært at arbejde. Værkstedstonen er des værre en saadan, at man med Rette gruer for at faa sine Sønner under dens Indflydelse, end sige Døtrene, og det kan med saa temmelig Sikkerhed paaregnes, at Arbejderne ikke ere uegenlyttige nok til at opdrage Konkurrenter, der med Tiden kunne blive dem truende nok.

Inden der kan være Tale om at faa Kvinderne til at tage Haandværket op, maa der følgelig dannes Læreværksteder med det særlige Formaal for Øje at uddanne Kvinder til Haand-